

Brieven van Reijnier Flaes aan Axel Huber, deel 3

Schrijverschap in wording

De drukproef van 'Ik heb lief', laat zien hoe de woorden van Reijnier Flaes¹ een boeiend verhaal worden over een ochtend in een park in Athene waarin hij vermeldt "dit leven lief te hebben". Naast de proza is hij ook weer gedichten gaan schrijven, na een jaar daartoe niet in staat te zijn geweest.

JANINE OTTO

Zo is er een stemmingsvol gedicht over Hamburg en wordt Utrecht in een gedicht beschreven als een bijzonder geslaagd sfeervol schilderij (zie kader).

Dat zijn medestudenten zijn schrijverij niet altijd kunnen waarderen, laten ze merken in coupletjes in een revue. Reijnier voelt zich niet echt thuis in het Corpsleven, maar beleeft er ook veel plezier aan. Zijn studie gaat goed en hij mag staatsrecht als hoofdvak nemen. Daaronder valt ook Oud Nederlands Publiekrecht, privaatrecht en volkenrecht die passen bij zijn historische liefhebberijen. Hij gaat voor een jaar naar Parijs, hetgeen een grote verandering zal geven in zijn leven. Zijn devies 'werken, nederig zijn en mens zijn' volgt hij niet op, want wer-

ken lukt zelden, nederig zijn is hij nooit en mens zijn zal een eeuwig vraagteken blijven.

Rondreizen is nu belangrijker dan studeren, al gaat zijn voorkeur uit naar Europese politiek.

Utrecht (Oude Gracht)
 Provinciestad:
 de straat
 zijn hobbelige keien,
 vermoeiend, ergerlijk

Koud, tegen scheefgezakte
 huizenrijen
 aan overkant
 slaat elke pas.

Verloren lamplicht
 schijnt over zwakgewelfde bruggen;
 diep spiegelen hun ruggen
 gitzwarte bogen
 in droom-zware gracht:
 grillige cirkels,
 zacht gebroken
 door feestelijken tocht
 van enk'len zwaan.

Verschrikte spoken:
 jagen katten naar hun hoeken;
 en door de luchten, koud van maan
 valt uit den Dom
 de afgeschreven dreun van 't carillon
 moeilijk:
 als moe van roepen.

Reijnier Flaes

¹ bekend als schrijver F.C. Terborgh

Daarnaast is hij bezig met de novelle 'Somnium breve vita' die nooit af zal komen.

Het verblijf in Parijs liet hem ervaren dat hij eenzaam was door gebrek aan kennis van de Franse taal. Hij was verbonden aan het Nederlands Consulaat en nam lessen om goed Frans te leren.

Toch lukt het hem niet om van Parijs en al zijn mogelijkheden te genieten en contacten te leggen. Een paar maanden later gaat het beter en ziet hij zijn nieuwe omgeving als ideaal. Hij levert kritiek op de schrijver Anker Larsen, wiens werk door Axel is vertaald. Het boek wordt erg goed verkocht, maar het voorstel van Axel om samen een uitgeverij te beginnen wordt door Reij-

nier niet gehonoreerd. Hij verhuist in Parijs en krijgt een Franse dame als hospita, die hem zeer goed verzorgd. Hij werkt hard aan zijn scriptie 'Volkenrecht' die in mei 1925 moet worden ingeleverd.

Ondanks alles gaat Parijs hem toch tegenstaan. De Franse 'Gloire' begint een beetje muf te ruiken.

Axel bezoekt hem in Parijs en samen bezoeken ze de Internationale tentoonstelling 'Exposition Internationales des Arts Décoratifs'.

Ook ontmoet hij Reijniers dame bij een stijve theevisite. De dame was naar Parijse trant gekleed en gepleisterd; dat waren ze in Duitsland en Utrecht niet gewend.

Wordt vervolgd

Janneke Huber: “Ik mis mijn familie in Nederland”

Hi Elsbeth, jouw leven lijkt me erg leuk en afwisselend en Michel lijkt op mijn man, Wes, hij heeft ook multiple zeilboten en houdt van fietsen en andere sporten. Maar helaas niet zoveel vrije tijd.

En Charlotte en Willem zullen jullie waarschijnlijk op je tenen houden!

Ik dacht dat het makkelijk was om iets over jezelf te vertellen, zonder er een ellenlang verhaal van te maken. maar het rare is, ik heb het nooit gedaan, en weet niet goed waarmee te beginnen.

Opgegroeid in Laag-Keppel met mijn

Een bekende, onbekende tante

Hiernaast een bijzondere bericht van Janneke Huber; voor mij een bekende onbekende!

Janneke is een dochter van Ulrich Jan (Urian) Huber en zusje van mijn vader Rick Huber. Zij woont al vele jaren in de Verenigde Staten en ik heb haar nog nooit ontmoet. Maar ik hoop dat dat binnenkort wel gaat gebeuren en dat ze ook een keer bij de Huberdag aanwezig kan zijn.

Janneke is recent lid geworden van onze familievereniging en op mijn verzoek stelt zij zich voor en vertelt zij een en andere over haar leven aan de andere kant van de oceaan.

Elsbeth Huber